

Tercijari

ali

tretji red sv. Frančiška Serafiškega.

Pastirjem in ovčicam

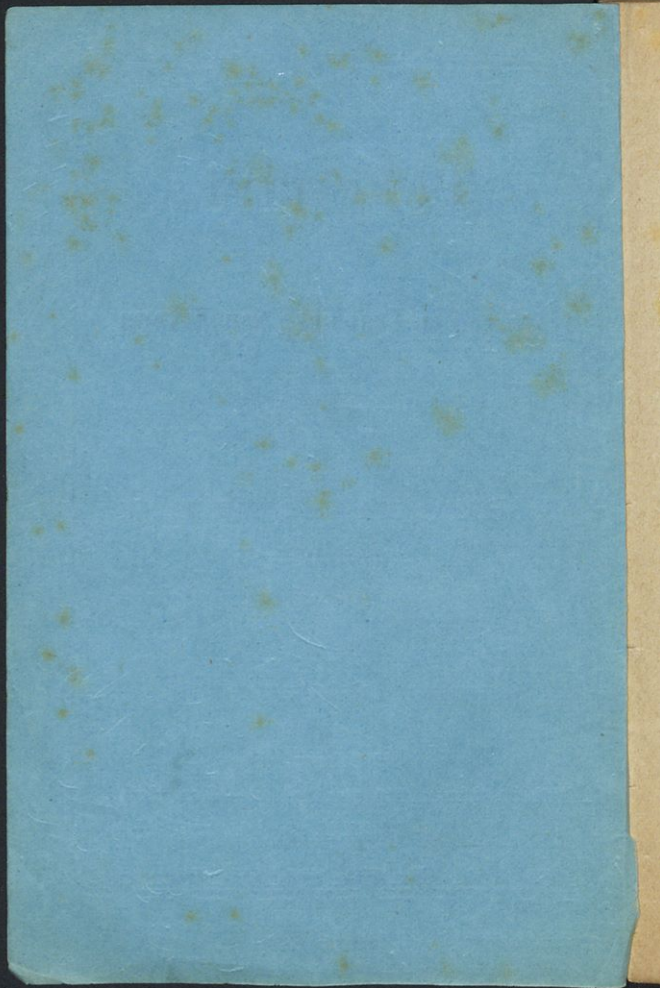
nekoliko pojasnil

V. Lah.

V Celoveu.

Natisnila tiskarna družbe sv. Mohora. — Samozaložba.

1881.

Pe/m
49

Tercijari

ali

tretji red sv. Frančiška Serafiškega.

Pastirjem in ovčicam

nekoliko pojasnil

V. Lah.

V Celoveu.

Natisnila tiskarna družbe sv. Mohora. — Samozaložba.

1881.

Namen tega spisa.

Pred sto leti je bilo ime terciijara ali tretjerédnika, to je, uda III. reda sv. Frančiška, še lepo in častno ime, ker je pomenjalo človeka, kateri živi po Božjih in cerkvenih zapovedih, kerščansko in spokorno. Sovražnik človeškega zveličanja je pa po svojih zvijačah to častno ime tako ogerdil, da velja današnje dni za pravo psovko ali veliko zaničevanje. Tako dalje ne sme ostati, ampak dolžnost je zlasti dušnim pastirjem, da pravi pomen tega imena svojim ovčicam razložé, ter jim razkažejo neskončno korist in brezštevilne duhovne dobrote III. reda sv. Frančiška za zveličanje duš. Ko svet zopet spozna vrednost in ceno dosedaj toliko zaničevanega III. reda, ga bo zopet začel ljubiti, kakor ga je ljubil prejšnje čase; sedanje zaničevanje se bo spremenilo v čast in spoštovanje, ljudje se bodo ponašali s tem, da postanejo ponižni in spokorni sinovi in hčere sv. Frančiška Serafiškega. Ker namreč pobožne duše toliko ljubijo bratovščine, koliko bolj bi še le ljubile ta red, ako bi ga dobro poznale, ker le ta gotovo večji dobiček daje ljudém za zveličanje, kakor sto bratovščin skupaj. Ravno zato želim v sledečem spisu prav kratko pa umevno pojasniti neskončno vrednost in ceno III. reda sv. Frančiška za kerščansko življenje in zveličanje duš. K temu mi pomози Bog!

N 1043/1976

I. Sv. Frančišek Serafiški ustanovi tri redove.

Minulo je kakih sedem sto let, kar so bili na svetu žalostni časi za sv. cerkev in kerščansko življenje. V Francoskej zemlji je divjala strašna kriva vera, ki je hotela katoliško cerkev in njene nauke popolnoma zatreti; v Laških deželah je bilo vse polno razporov in sovraštva, mesta so bila z mesti v kervavih vojskah; še po vaseh so se merzili in čertili ter zavratno morili. Vlada-
darji, zlasti nemški cesarji, so zatirali cerkev, tlačili njene glavarje, škofo in papeže, ter kratili sv. Očetu posestvo njegove dežele. O tako žalostnih časih se je zaničevala sveta vera, zasmehovalo kerščansko življenje ter prejemanje svetih zakramentov; zginila je pokorščina glavarjem duhovnim in svetovnim; gospodovale so hude strasti: napuh, lakomnost, nečistost, požrešnost, sploh človeška mesenost. Svet je bil pozabil Boga in svoje duše, pa se navezal na zemeljske dobrote in pogreznil v greh; pekel je imel obilno žetev.

Bog pa se je usmilil zaslepljenih ljudi, ter jim poslal pomoč po dveh svetih možeh, Dominiku in Frančišku Serafiškem, ki sta po navdihnjenju Božjem začela buditi grešni svet iz smertnega spanja.

Sveti Dominik ustanovi red pridi-
garjev, ali po njem imenovanih domi-

nikanov, da z gorečim oznanovanjem in razlaganjem kerščanskega nauka ter z molitvijo od same Matere Božje prejeta (kronico ali roženkrancem) krivoverstvo v Francoskej zemlji zatara, in zgubljene ovčice zopet pripelje v Kristusov hlev, v sveto katoliško cerkev. V Laškej deželi pa skuša sv. Frančišek z zgledom spokornost in tudi s pridigami pokore zaslepljeno in razuzdano ljudstvo k spoznanju pripeljati in obrniti s širocega pota hudobij na ozko stezo kerščanskega življenja. (Življenje tega svetnika se bere 4. oktobra, kadar obhaja cerkev njegov god.) Po zgledu Zveličarjevem hodi od mesta do mesta, od vasi do vasi, povsod govori o neskončnej svetosti in pravičnosti Božjej; povsod oznanuje pokoro in jo tudi sam uči z lastnim zgledom, ter ljudstvo mehča in k Bogu obrača. Sad njegovih pridig je bil z Božjo pomočjo tudi prav obilen: poslušalci so začeli spoznavati strašno brezno, v katero so se bili pogreznili po dosedanem grešnem življenju, k Bogu so začeli klicati, svoje grehe obžalovati, boljšati se in pokoro delati za storjene pregrehe. Trume možakov so želele prav tako živeti, kakor jim bo on zapovedal, da bodo gotovejše zveličali svojo dušo ter nebesa dosegli. Tem tedaj spolni sv. Frančišek željo, pa jim napiše pravila (regelce), po katerih imajo vse svoje življenje ravnati in stanovitno živeti do smerti: s

temi pravili pa je ustanovil svoj prvi red, namreč red frančiškanov. Ali tudi ženske so hrepenele po nebesih in želele zato spokorno živeti: toraj tudi njim dá sv. Frančišek pravila za spokorno življenje in tako ustanovi drugi svoj red za ženske, ki se imenuje po sv. Klari, ktero je svetnik za prednico ali vodnico drugim postavil, red nun svete Klare, ali klarisaric. Oba ta reda sta imela po pravilih živeti popolnoma odločena od sveta po samostanih ali kloštrih, v popolnem uboštvu, vednem devištvu in vednej pokorščini pod duhovnimi glavarji; imela sta toraj spolnovati ne samo zapovedi, ampak tudi evangeljske svete, imela sta doseči kerščansko popolnost na svetu, v nebesih pa velik zaklad in veliko plačilo.

Ko je imel sv. Frančišek že dosti gorečih tovaršev, je ž njimi vred kakor od Boga poslani misijonar neprestano oznanoval pokoro, Bog pa je po teh pridigah mehčal najterdovratniše grešnike in v nemal z ognjem svoje ljubezni najmerzlejša serca; duh spokornosti se je razlival vedno obilniše med ljudstvo. Zato so se stavili in polnili samostani po vseh mestih in večih vaseh, ki so z zgledom svoje spokornosti budili in k pokori vabili vso okolico; brezštevila množina ljudi je želela svet zapustiti ter pokoro delati po samostanih, da bi gotovejše rešila in zveličala svojo dušo;

toda oženjeni in omoženi, ali z drugimi dolžnostmi obloženi, so mogli ostati zoper svojo voljo zunaj samostanov — med svetom. Sv. Frančišek pa je tudi tem pomagal, ter pot v nebesa pokazal in uterdil, ker jim je napisal pravila, kako naj med svetom vsak v svojem stanu pobožno in spokorno živi, da bo gotovo v nebesa prišel. S temi pravili pobožnega življenja za ljudi med svetom pa je ustanovil tretji red, ktereга je on imenoval red pokore, zdaj pa je celemu svetu znan po imenu tretji red sv. Frančiška.

Kako neznano se je ta red ljudem prikupil in priljubil, je to najgotovejša priča, da se je v malo letih razširil po vsem Laškem ter ondi ni bilo skoraj mogoče najti družine, ktera ne bi bila imela takega tretjerednika med seboj. Sad tega razširjenja pa je bil tudi prečuden: mir se je povernil med ljudi, skazovala se je zopet pokorščina glavarjem duhovnim in svetovnim, zmernost, čistost, pravičnost in druge kerščanske čednosti so se znova prikazale, kerščansko življenje je začelo zopet cvesti.

Glavarji svete cerkve so čudovitno to spremembo ljudstva na dobro kmalo zapazili, in prepričani te resnice, da je z Božjo pomočjo ravno tretji red sv. Frančiška vse tako zboljšal, so ga ne samo

radi poterdili, ampak prav goreče priporočevali vsem kristjanom celega sveta. Več kakor dvajset papežev, (med temi poprejšnji Pij IX. in sedanji Leo XIII.) je ta red kerščanskemu svetu hvalilo in priporočalo, pa še s posebnimi duhovnimi dobrotami in odpustki ne samo obdarovalo, ampak resnično obsipalo. Papež Gregor IX. so clo razglasili vsemu svetu, da ima vsak smerten greh, kdor koga brez tehtnih in veljavnih vzrokov zaderžuje in odvrčuje, da ne stopi v ta red; ravno ta papež žugajo prokletstvo Božje in izobčenje (pahnjenje iz cerkve) vsakemu, kateri se derzne ta reč zaničevati in psovati. — Resnično je, da papeži sploh niso nobenega cerkvenega reda tako ljubili in cenili, pa s toikimi duhovnimi dobrotami bogatili, kakor ravno tretji red sv. Frančiška; to pa nenda zato, ker so vsi drugi redovi vendar le bolj za posamezne ljudi, za posebne čase in potrebe, ali tretji red sv. Frančiška je za vse ljudi celega sveta, in za vse čase do konca sveta.

II. Duhovne dobrote in odpustki

III. reda.

Tretjeredniki so ravno tako duhovni sinovi in hčere sv. Frančiška, kakor mnih frančiškani in nune sv. Klare; vsi ti trije redovi so ena velika družina, ktera ima

vsa svoja dobra dela skupaj, tako da ima vsak posamezni ud svoj delež pri njih. Tretjeredniki imajo toraj delež pri vseh dobrih delih očetov frančiškanov in nun klarisarie, n. pr. pri brezštevilnih vsakdanjih obhajilih in svetih mašah, molitvah, postih in zatajevanjih, ter obilnih miloščinah; delež imajo tudi pri apostoljskih delih in opraviilih misijonarjev med neverniki, pri oznanovanju pokore; pri podučevanju in odreji mladine, ter sploh pri vsej dušnej paši, postrežbi bolnikov po bolnišnicah. Vsaki dan, vsako uro se godi po vsem svetu brezštevilno dobrih del po sinovih in hčerah sv. Frančiška vseh treh redov; in vestni tretjerednik, ki namreč skuša dolžnosti svojega reda skerbno spolnovati, ima delež pri vseh teh dobrih delih. To udeleževanje pri dobrih delih ima neskorčno vrednost za večnost, za povikšanje časti in plačila v nebesih.

Ta zaveza ljubezni in to udeleževanje pri dobrih delih pa terpite tudi še po smerti, in zavolj tega živi udje vseh treh redov stanovitno molijo za svoje mrtve, ter Bogu za nje darujejo sv. maše, obhajila, odpustke, razne molitve, poste, zatajevanja, miloščino i. t. d., da jih skor gotovo kmalo rešijo iz vic. Kdor dalje skuša tukaj na svetu odpustkov pridobivati za se, pa tudi za duše v vicah, bo že v življenju zamogel svoj dolg poplačati, in po smerti

naravnost v nebesa iti, ali pa ga bodo hvaležne duše, ktere je on rešil, kmalo pred Božje obličje pripeljale.

Odpustki, kteri se ponujajo udom III. reda sv. Frančiška, so resnično brezštevilni; vendar bom tukaj zapisal samo tiste, kteri se posebno lahko dobivajo. Razun popolnih odpustkov tisti dan, ko so bili sprejeti v red, in ko so storili obljubo, imajo tretjeredniki lepo priložnost vsak mesec večkrat popolne odpustke dobivati, ako namreč prejemajo sv. zakramente in po namenu sv. Očeta za odpustke molijo (vsaj šestkrat Očenaš, Češčeno Marijo in Čast Bogu . . .) tiste dneve, kteri so natisnjeni konec tega spisa. Gotovo pa je dosti takih, ki omenjene dneve nikakor nimajo časa in priložnosti za prejetje sv. zakramentov, toraj jim zapišem tukaj druge še imenitnejše popolne odpustke.

1. Vsako nedeljo in zapovedane praznike Gospodove: o Božiču, novem letu, sv. treh Kraljih, velikej noči, vnebohodu, binkošti, sv. Telesu; pa tudi vse zapovedane praznike Marijine: prečisto spočetje, svečnico, oznanenje, vnebovzetje in rojstvo Marije Device, imajo tretjeredniki popolen odpustek za duše v vicah, ako prejmo sv. zakramente in molijo za odpustke po namenu sv. Očeta.

2. Popolen odpustek za se imajo po vsakem sv. obhajilu, kteri koli dan ga

prejmó, samo da še zraven molijo za odpustke.

3. Po vsakem sv. obhajilu, kateri koli dan ga prejmó, ako molijo za sv. Očeta papeža sledeči 29. psalm, dobivajo vse brezštevilne popolne in nepopolne odpustke vseh cerkev in svetih krajev celega sveta.

Psalm 29.

Usliši naj te Gospod ob dnevu stiske; varuje naj te Ime Boga Jakobovega.

Pošilja naj ti pomoč s svetišča; in s Siona naj te varuje.

Spominja naj se vse tvoje daritve; in tvoja žgavna daritev bodi Bogu dopadljiva.

Dodeluje naj ti po tvojem sercu; in poterduje naj vse tvoje sklepe.

Radovali se bomo v tvojej sreči; in ponašali se bomo v imenu našega Boga.

Gospod naj spolnuje vse tvoje prošnje; zdaj spoznavam, da Gospod varuje svojega maziljenca (papeža).

Uslišal ga bo s svojih svetih nebes, ker mogočna je pomoč njegove desnice.

Eni se zanašajo na vozove, eni pa na konje; mi pa kličemo ime Gospoda, našega Boga.

Oni se motajo in padajo; mi pa stojimo in se deržimo po koncu.

Gospod! ohrani kralja (papeža); ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo v Tebe.

Čast Bogu Očetu i. t. d.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Oče naš....

M o l i m o.

Molimo za našega papeža J. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

Molimo za svoje dobrotnike! Poverni, Gospod! milostljivo zavolj svojega imena večno življenje vsem, kateri nam dobro delajo.

Spominjaj se svoje družbe, ktero si v lasti imel od začetka.

Molimo za verne mertve. Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Gospod! usliši mojo molitev; in moje upitje naj pride do Tebe.

M o l i m o !

Prosimo Te, o Gospod! molitev svoje cerkve potolažen sprejemi; da po premaganih vseh zopernostih in zmotah Tebi v varnej prostosti služi.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! oziraj se milostno na svojega služabnika J., katerega si svojeje cerkvi poglavarja postavil: dodeli mu, Te prosimo, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Vsemogočni večni Bog! ki gospoduješ nad živimi in mertvimi, in se usmiluješ vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznavaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še v življenju, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši! Amen.

In vernih duše naj po milosti Božje počivajo v miru. Amen.

Opomba 1. Kdor ne zna brati, naj namesto tega psalma in molitvic moli vsaj trikrat Očenaš, Češćeno Marijo in Čast Bogu — ali pa po navadi šestkrat.

Kdor zna brati, mora pa psalm z molitvami moliti; pri takem Očenaši ne veljajo. Pri molitvi se psalm obrača na sv. Očeta, t. j. moli se zanj.

Opomba 2. Z enim sv. obhajilom se zamore več odpustkov dobiti.

Kdor tedaj po sv. obhajilu o nedeljah in zapovedanih praznikih moli Očenaše za odpustek za duše v vicah pod števil. 1, in potem še enkrat za odpustek za se pod števil. 2, poslednjič pa še psalm z molitvami (ako zna brati, ako ne zna brati, pa zopet Očenaše) pod števil. 3, bo deležen vseh trojnih odpustkov.

Po sv. obhajilu ob delavnikih se pa zamore dobivati samo popolni odpustek pod števil. 2, in pa vsi odpustki pod števil. 3, ako se namreč molijo tam zapovedane molitve.

4. Kjer koli in kolikorkrat na dan molijo tretjeredniki Očenaše za odpustke za sveto katoliško cerkev po namenu Papeževem, tolikokrat dobivajo vse popolne in nepopolne odpustke vseh cerkev in svetih krajev v Rimu, Jeruzalemu, Porcijunkuli in v Komposteli.

Teh odpustkov (samo v Rimu je čez trideset popolnih) se udeležujejo clo brez spovedi in sv. obhajila prav kakor pri sv. križevem potu, samo da so brez smertnega greha, toraj v gnadi Božjeje, zato naj pred molitvo vsaj grehe obžalujejo iz vsega serca.

Opomba. Vsak tretjerednik naj vsako jutro stori ta namen, da želi čez dan deležen postati vseh odpustkov, katerih mu je mogoče. Tudi naj vselej,

kadar moli za več odpustkov ob enem, najpred sam sebi želi popolen odpustek, vse druge naj pa dušam v vicah daruje.

5. Dobivajo udje III. reda večkrat v letu o zadej zaznamovanih dnevih, in tudi na smertnej postelji vsoljno odvezo, ktera prejeta brez smertnega greha v stanu milosti Božje deli popolen odpustek za vse storjene grehe ter zbrisuje vse pregreške zoper pravila III. reda storjene, pa tudi cerkvene kazni (censure, kakor izobčenje i. t. d.), v ktere je kdo nevedoma padel: Vredno prejeta vsoljna odveza daje človeku čistost kerstne nedolžnosti.

Sv. Alojzija dan, in še štirikrat v letu, kateri koli dan se komu bolje zdi, se prejema z vsoljno odvezo tudi blagoslov papežev t. j. še en popolen odpustek in blagoslov (žegen), kakor bi ga bili sami sv. Oče podelili.

III. Kako se je razširil III. red.

Zavolj spokornega življenja, pa zavolj toliko in takih duhovnih dobrot se je III. red prav kmalo razširil po vsem svetu, kjerkoli je bilo kaj katoličanov. Ude je imel po vseh stanovih, tudi najviših, n. pr. več papežev, zmed katerih jih je pet še le potem pristopilo, ko so že papeži postali; tudi prejšnji Pij IX. so bili vanj zapisani, kakor so tudi sedanji sv. Oče Leo XIII.;

veliko število kardinalov in škofov je bilo v tem redu, o nekterih časih skor vsi dušni pastirji. Iz svetovnih stanov imel je ta red okoli sto in štirideset kronanih glav, cesarjev in cesaric, kraljev in kraljic, vojvodov in vojvodinj, med temi tudi začetnika presvitle naše cesarske rodovine, Rudolfa Habsburg-skega, in še clo gerške cesarje s Carigrada. Iz tolikega števila kronanih udov zamoremo sklepati, kako neznano veliko število je moglo biti udov iz drugih stanov. Res je pred sto leti to število se neskončno zmanjšalo, ali, hvala Bogu! zopet se viša in raste skor vidno in prav čudovito. V Francozkej zemlji bilo je pred 15 leti kákih sto tavžent udov, in današnje dni jih je že dvajsetkrat toliko, okoli dva milijona; enako se širi prav hitro ta red v Španskej in Laškej zemlji, tudi v Angleškej in Nemškej, toraj naša Slovenska nikakor ne sme zastajati.

IV. Kako imajo živeti udje III. reda.

Kdor hoče postati tretjerednik, mora se najpred dati sprejeti v ta red. Sprejemajo se pa vanj vsi pošteni katoliški kristjani brez pohujšljivega življenja, potem pa tudi resnično poboljšani spokorniki, obojega spola in vsakega stanu, tudi zakonskega. Zakonskim vendar ima tovarš dovoliti vstop v ta red; brez tega dovoljenja

se navadno ne sprejemajo vanj; pošteno v zakon stopiti pa tudi dopušča ta red. V naših krajih dozda j vodijo in sprejemajo v III. red sv. Frančiška po frančiškanskih in kapucinskih samostanih, kamor naj gre vsak, kdor želi pristopiti. Tam ga bodo že vse potrebne stvari izprašali in mu tudi povedali, kaj mu je storiti in kako živeti, da bo postal prav ud III. reda sv. Frančiška. Glavna pravila III. reda so pa ta:

1. Kdor je bil v samostanu sprejet v ta red, mora potem eno celo leto živeti v novicijatu ali poskušnji. To leto si mora prizadevati, da dobro spozna pravila tega reda, ter si življenje po njih uravna, to je, tako mora skušati živeti, kakor zapovedujejo in terjajo pravila. Po tem prizadevanju se bo privadel kerščansko živeti že pred obljubo, zatoraj naj si pred obljubo tudi vest prav popolno očisti v dolgej spovedi, ako je popred še nikdar ni opravil, ali pa morda že precej davnaj. To leto v poskušnji bo tudi spoznal, ako ne bi zamogel spolnovati vseh zapovedanih dolžnosti, kakor molitve, posta, ali katerih drugih. Take zanj pretežke ali nemogoče dolžnosti ima, preden obljubo stori, predniku reda povedati, pa ga prositi, da se mu olajšajo ali v druge spremené.

Po preteklem letu in končanej poskušnji novi ud zopet v ravno tistem samostanu stori obljubo, to je, zaveže

se pred ljudmi in Bogom, da hoče z Božjo pomočjo do smerti redovna pravila vestno spolnovati, ter po duhu sv. Frančiška spokorno živeti.

Dokler ni storjena obljuba, je človek še čisto prost in nič zavezan; po storjenj obljubi pa je zavezan, da ne sme in po vesti ne more več tega reda zapustiti, ampak mora do smerti v njem živeti; predniki vendar imajo vselej pravico, da ga smejo in zamorejo iz reda pahniti tedaj, kadar bi živel prav mlačno in leno, ali cló pohujšljivo, pa ne bi se hotel nič zmeniti in poboljšati, ako ga enkrat ali večkrat svaré in opominjajo. Tak iz reda pahnjeni nesrečnik nima nič več nobene zaveze z redom, tudi nobenega deleža pri njegovih dobrih delih in odpustkih, ne na tem in ne na unem svetu.

Ta obljuba vendar ne veže nobenega pod grehom, to je, če tudi kakšne dolžnosti kdo ni spolnil, zavolj tega opuščenja še nima greha, ako dolžnost ni zapovedana po kakšnej Božjej ali cerkvenej zapovedi; ima pa vendar to škodo, da nima zaslužnja pri Bogu, ali je še zgubil delež pri dobrih delih družih redovnikov. Zato naj pa vsak, kdor zapazi, da je kako redovno dolžnost zamudil ali pozabil spolniti, za pokoro moli vsaj tri Očenaše.

2. Vsak tretjerednik nosi pod navadno obleko svojega stanú škapulir sv. Frančiška

v vedni spomin, da ima starega grešnega človeka sleči, pa novega in boljšega obleči, ravno zato se dobiva pri sprejetji v red še eno novo ime kakšnega svetnika; okoli ledij pa ima nositi vervico (štriček), ktera naj ga vedno spominja vezi in terpljenja Jezusovega, pa tudi opominja, da se je zavezal Bogu služiti, zvezal pa svojo voljo in poželjivost mesa in oči. Obleka tretjerednikov se po zunanjem ne loči od drugih ljudi, razun da ima biti po stanu ponižna, ne predraga, brez nečimurnosti in posebnega lepotičja.

3. Molijo se v tem redu vsaki dan po petdeset in štirje Očenaši, toliko Čast Bogu in dvakrat apostoljska vera. Navadno se opravlja ta molitev dvakrat na dan: Zvečer po 26 Očenašev, 26 Čast Bogu in vera; zjutraj pa po 28 Očenašev, 28 Čast Bogu in vera. Ako zvečer ni mogoče vse molitve opraviti, naj se omoli vsaj 14 Očenašev in Čast Bogu pa vera, ostalih 12 Očenašev in Čast Bogu pa drugo jutro, in potem še unih navadnih 28 Očenašev in Čast Bogu pa vera.

Zvečer se ima vest izpraševati ter grehi obžalovati.

Opomba 1. Sv. Frančišek ni zapovedal moliti Češčenih Marij; kdor pa jih moli, in toraj vsak dan opravlja 54 Očenašev, 54 Češčenih Marij, pa 54 Čast Bogu, oni dobiva, ako ta namen ima, vsak dan osemkrat spredej pri odpustkih št. 4 naznanjene od-

pustke vseh cerkev in svetih krajev v Rimu, Jeruzalemu, Porcijunkuli in Komposteli.

Redovna ta molitev naj se opravlja zbrano in pobožno kadar in kakor je mogoče; ako sicer časa ni, tudi grede na potu ali med delom; kar je je opraviti dopoldan, naj se opravlja dopoldan, kar je je odločene za popoldan, se ima navadno opravljati popoldan ali po noči; kadar pa ni časa, se sme opraviti po okoljščinah ali vsa dopoldne ali popoldne, zjutraj ali zvečer, kadar je mogoče jo omoliti.

Opomba 2. Duhovniki III. reda nimajo teh Očenašev moliti; tem zadostuje njihov brevir, samo v hvalnicah in večernicah pridevajo spomin sv. Frančiška, in po kompletorju molijo za mertve brate in sestre: *De profundis Pater noster cum oratione: Deus veniae largitor*

4. Pred jedjo in po jedi se moli z drugimi; ako je kdo sam, naj moli vsaj en Očenaš z dodatkom: Čast Bogu!

Za vse žive in mertve brate in sestre da vsak tretjerednik vsako leto tri svete maše brati.

Ako je v fari kak ud tega reda umerl, naj gredo vsi bratje in sestre, če niso zaderžani po dolžnostih svojega stanu, k pogrebu; vsak pa naj zanj zmoli petdeset Očenašev in toliko: Bog mu (ji) daj večni mir in pokoj! Smert vsacega uda naj se naznani redovnim prednikom v samostanu, kjer je bil v red sprejet.

Za vse mertve ude naj vsak tercijar enkrat v letu odmoli sto Očenašev in stokrat: Bog jim daj večni mir in pokoj!

5. Mesa zderžati se imajo tretjeredniki

vse srede in sabote celega leta; ako pa pade na sredo ali saboto kak zapovedan praznik, ali sv. Frančišek ali tudi cerkveni patron, smejo meso jesti, če ni ta dan od cerkve zapovedan post. Tudi vse adventne nedelje in nedelje v postu se imajo mesne jedi opuščati, ni pa zapovedano, zderževati se postnih jedi.

6. Postiti se, to je, mesa zderžati in tudi v postnih jedih si pritergovati, so dolžni vse petke celega leta (razun svetega dneva, ako pade na petek, kadar je meso dovoljeno); vse srede od vseh svetih do adventa; vse dni v adventu razun nedelj; pustni ponedeljek in torek, pa vse dni v postu razun nedelj; in poslednjič še vse druge od cerkve zapovedane postne dni, kakor so kvaterni dnevi, pa posti pred večjimi prazniki.

Kdor ni sam svoj gospodar, ampak živi od drugih ljudi, naj vživa, kar se mu daje, pa naj po nasvetu svojih redovnih prednikov kako drugo dobro delo namesto tega opravlja. Ravno to velja za vse tiste, ki se jedi zderžati ne morejo zavolj slabosti, bolehnosti, popotvanja, težkih del, i. t. d.

7. Tretjeredniki naj hodijo, kolikor jim je mogoče, tudi o delavnikih k sveti maši; o Božiču, Velikej noči in Binkoštih morajo prav gotovo sv. zakramente prejemati, pa tudi večkrat v letu po dovoljenju

svojega spovednika, ki naj bo navadno domači dušni pastir.

8. Med seboj naj živé v ljubezni, k dobremu naj se napeljujejo s prijateljskimi opomini; terdovratni se imajo naznaniti prednikom, katerim mora vsak popolno pokorščino skazovati, ter voljno in ponižno od njih sprejemati nauke in svarila ali tudi kako pokoro; tudi naj radi hodijo, kjer je mogoče, k pridigam in podučevanjem o III. redu, da jih duh sv. Frančiška bolj in bolj prešine in napolni. Sploh naj Božje in cerkvene zapovedi deržé, dolžnosti svojega stanu skerbno in vestno spolnujejo, da bodo kerščanski gospodarji in gospodinje, bogaboječi starši, pokorni otroci, pridni in vestni služabniki in delavci; varujejo naj se krivice, goljufije in sleparije, prepиров in sovraštva, posebno tudi svoje glavnosti, terme, neubogljivosti in nepokorščine, jezičnosti, opravljanja in obrekovanja, nečimurnosti v obleki, pijanosti, igre za denar, nepoterpežljivosti, jeze, kletve in rotenja, grešnih veselíc, plesa, gledišča, grešnih znanj in zavez: kerščansko in spokorno naj živé, pa ljudem lepe zglede delé.

Opomba. Kakor imajo novinci in novinke, še preden obljubo storé, redovnega prednika prositi, da jim spremeni v poskušnji za pretežke ali nemogoče spoznane dolžnosti v druga dobra dela, ravno tako ima ravnati vsak, kateri je še le po storjenej obljubi v tak stan prišel, da ktere dolžnosti ne more več spolnovati. Cerkev gleda na to, da daje vsakemu

človeku in o vseh okoljščinah priložnost udeleževati se velikih dobrot tega reda; zatoraj tudi rada olajšuje bremena in teže, ki nas presilno tarejo. Olajšanje tedaj v resničnih potrebah ni težko, vendar pa je vsak dolžan, sprostiti si to olajšanje od redovnih prednikov ali vikših; sam po svojej volji ne sme ravnati in si spreminjati, ker bi to ne veljalo pred Bogom; tudi navadni spovedniki nimajo moči teh dolžnosti spreminjati.

Pravi tretjerednik ima nasledovati svojega očeta sv. Frančiška Serafiškega v gorečej ljubezni do Boga in Marije. Zato naj po njegovem zgledu rad in pogosto premišljuje bitko terpljenje Jezusovo, posebno pri sv. maši in križevem potu, pa naj se rad ozira na bitko martro; tudi naj obiskuje presveto Rešnje Telo in se duhovno obhaja. Za Bogom pa naj posebno in preserčno časti Marijo, ktero naj si izvoli za duhovno svojo mater; priporoča naj se tudi kerstnemu patronu, sv. Frančišku in drugim patronom. In ako bo po pravilih tega reda po svojej moči živel, gotovo bo imel srečno smert in dosegel večno življenje v svetih nebesih v družbi Marije Device, angeljev, sv. Frančiška in vseh svetnikov, kar nam vsem dodeli neskončno dobrotljivi in usmiljeni Bog!

Za slovo pridevam še nekaj besedi.

Namen III. reda sv. Frančiška je ta, da vodi ljudi po nevarnostih tega življenja v sveta nebesa. Res ima že kat. cerkev ravno ta namen; ali preden kdo stopi v

ta red, navadno bolj resnobno premišljuje njegove dolžnosti, in po takem resnobnem premišljevanju stori tudi terden sklep, da hoče bolje živeti ter pokoro delati, ker bo treba umreti in ojster odgovor dati. Tak sklep je navadno začetek in podlaga vsega poboljšanja, v čimur ga III. red podpera in uterduje, ker je on ravno red pokore in spokornosti. Ta red namreč uči ljudi živeti med svetom, pa ne vleči s svetom v grešnih stvareh; nikakor pa ne dela in ne napravlja pri ljudeh kake čmernosti, ampak ravno nasprot terja poterpežljivost in vdanost v vse, kar Bog človeku pošilja. Kdor ima dalje čisto vest ter živi kerščansko, kar ravno zahteva III. red, dobro vé, da je Bog ž njim zadovoljen, zato ima mir in zadovoljnost v sercu, kakoršnih posvetnjaki in grešniki nikakor ne zamorejo imeti; toraj kaka čmernost ne more izvirati iz reda.

Dalje je III. red, ako ga vodijo po farah dušni pastirji, do zdaj najboljši nam znani pomoček za splošno pa hitro in stanovitno zboljšanje kerščanskega življenja, kakor nam to spričuje začetek njegov, in skozi šest sto let storjene skušnje po celem svetu. Ker se pa današnje dni sv. cerkvi skor ravno tako godi, kakor se jej je godilo o časih sv. Frančiška, in so ljudje skor v tistih pregrehah vtopljeni. kakor takrat, zato sta tudi že dva papeža

po versti, prejšnji Pij IX. in sedanji Leo XIII. katoliškemu svetu očitno razodela svojo misel, da bo III. red sv. Frančiška tudi današnje dni pomagal in kerščansko življenje zboljšal, kakor je pomagal o času sv. Frančiška. Zatoraj so že rajni Pij IX. priporočali, naj se širi ta red med kristijani; in sedanji sv. Oče Leo XIII. so že popred kot nadškof v Perudži obračali vse moči na to, da so ga resnično razširili po vsej nadškofiji, ter so zato dušne pastirje po pastirskih listih prosili in naganjali, naj ga po svojih farah vpeljejo in vodijo, kar se je tudi resnično zgodilo, da se po naznanilih od tam težko dobiva še kakšna družina čisto brez udov III. reda. Kakor so ravnali kot nadškof, ravnajo tudi kot papež ter cló poprašujejo škofo in dušne pastirje o zaslišanju, ali so zapisani v III. red ali ne, ali širijo ta red po svojih škofijah in farah ali ne, ter jim prigovarjajo, naj le gotovo vanj stopijo in ga po vseh močeh med ljudmi širijo. Kerščanski svet pa tudi posluša glas in zgled papežev. Med kardinali jih je devet novejših v III. redu zapisanih; v Francoskej in Laškej zemlji so novejši in najgorečnejši nadškofje in škofje skor vsi tretjeredniki; ravno tako so po teh dveh deželah mlajši dušni pastirji ter bogoslovci po semeniščih zopet po večini sinovi sv. Frančiška; katoliški zbori ta red povsod priporočajo ter od njega

upajo duhovno prerojenje grešnega sveta: zato se pa tudi širi med vernim ljudstvom že po celem svetu.

Posvetnjaki imajo sicer dosti očitati tretjerednikom, pa prav pogosto s terciari psovani ljudje še tega reda ne poznajo ne, kako bodo potem imeli kaj njegovega duha?! Na pravih tretjerednikih se pa malenkosti in slabosti rade zvišujejo čez resnično mero; angelji res tudi niso, zlasti ne od začetka življenja v tem redu, in imel je še cló Kristus med samo dvanajsterimi aposteljni enega Judeža. Zravno tega naj si pa preostri sodniki dobro zapominjajo, da je bil III. red sv. Frančiška skor celih sto let brez vodnikov, kakor ovce brez pastirja, ali vert brez vertnarja; po samostanih je bilo to vodstvo menda prepovedano, svetovni so ga do novejših časov prezirali ali zaničevali. Najlepši vert brez vertnarja čisto obdivja, najžlahtniša terta brez obrezovanja kmalo rodi kisel in terpek sad: kar se je zgodilo v naših krajih ravno s III. redom, česar udje so nekako obdivjali, ker so opravljali samo zunanje stvari tega reda, namreč post in molitve, zanemarjali so pa bistvene in najpotrebniše reči, namreč zatajevanje samega sebe, zatiranje hudih nagnjenj i. t. d. Prav zato so kazali starejši tretjeredniki pogostoma nekaj duhoven napuh, jezičnost, svojeglavnost ter obsojevanje drugih ljudi, od-

kar pa so samostani zopet začeli voditi ta red, so novejši udje že znatno boljši, in postanejo polagoma gotovo še boljši, kolikor več bodo prejeli v svoje serce pravega duha sv. Frančiška. To dalje je tudi čista resnica, da redki samostani ne morejo nikakor z velikim uspehom voditi daljnih udov; toraj naj bi se pričelo to vodstvo doma po farah, kjer bi pastir tretjerednik najboljše vodil in pasel ovčice tretjerednice, kar se je v prejšnjih časih sploh godilo, pa tudi neznano lep sad kerščanskega življenja rodilo. Po besedah in skušnjah učenega in pobožnega francoskega škofa Segur-a dobro vodjeni III. red sv. Frančiška budi in množi pobožnost po farah, vnéma gorečnost dušnih pastirjev, katerim napravlja prav pogosto dosti serčnega veselja, ker je dozdaj najgotovejši pomoček za razna dobra dela, za poboljšanje grešnikov po molitvah in lepih zgledih, sploh za vzbujenje in povišanje kerščanskega življenja v fari, kar gotovo vsak dober pastir preserčno želi. — Po dušnih pastirjih oskerbovani vert sv. Frančiška ne rodi bahastega maka, ampak ponižne vijolice, ne ostrega ternja, ampak dišeče vertnice.

V. Doklada.

Dnevi.

Popolnih odpustkov in vesoljne odveze za brate in sestre III. reda sv. Frančiška.

Opazka. P. O. pomenja popolni odpustek, kterega zamorejo dobiti samo udje III. reda, (tudi novinci v poskušnji), ako vredno prejmo sv. zakramente ter v kterej koli cerkvi molijo za odpustek po namenu sv. Očeta vsaj šest Očenašev, Češčenih Marij in Čast Bogu.

P. O. pomenja popolni odpustek, kterega zamorejo dobiti vsi kristjani sploh, če tudi niso zapisani v III. red; vendar pa morejo le-ti kakor o Porcijunkuli vsaj molitve za odpustek v kakej frančiškanskej ali kapucinskej cerkvi moliti, sicer ne bi odpustka prejeli.

Kar je v oklepih zapisano s pristavljenim f, velja samo za frančiškanske cerkve in ude III. reda, ktere vodijo frančiškani; s pristavljenim k pa velja za kapucinske cerkve in kapucinske tretjerednike. Kjer ni ne f ne k, velja za obojne enako.

V. O. pomenja vesoljno odvezo za ude III. reda.

Mesca prosinea.

1. Novo leto. Obrezovanje Gospodovo. P. O. — V. O. ¹⁾
6. Sv. 3 Kralji. Razglašenje Gospodovo. P. O. — V. O.
14. Zv. Bernard Karleonski, kapucin. (P. O. f.) (P. O. k.)
16. Zv. Berard in tovarši, mučenci I. reda. P. O.

¹⁾ Absolutionem generalem (simul cum benedictione papali) secundum novissimam decisionem diebus hic annotatis tertiariis publice dare valent directores III. ordinis delegati; sed in confessionali, sive personae accedant confessurae, sive absolutionem hanc tantummodo petiturae, impertiri eam licet confessori cuicunque approbato, etiam presbyteris saecularibus non tertiariis absque ulla delegatione a

23. Zaroka Marije Device. P. O.
 28. Zv. Matej Agrigentski, škof I. reda. P. O.
 30. Sv. Hijacinta Mariskoti, dev. III. reda. P. O.
 31. Zv. Ludovika Albertoni, vdova III. reda. P. O.

Mesca svečana.

1. Zv. Andrej, grof Senjski, spozn. I. reda. P. O.
 2. Svečnica. Očiščenje Marije Device. P. O. — V. O.
 4. Sv. Jožef Leoniški, spozn. I. reda. P. O.
 5. Sv. Peter in tovarši, mučenci. P. O.
 11. Zv. Johana Valéska, vdova III. reda. (P. O. f.)
 11. Zv. Viridijana, dev. III. reda. (P. O. k.)
 13. Zv. Viridijana, dev. III. reda. (P. O. f.)
 13. Zv. Angela Folinjska, vdova III. reda. (P. O. k.)
 16. Zv. Filipa Mareri, dev. II. reda. P. O.
 19. Zv. Konrad Pjačenski, spozn. III. reda. P. O.
 21. Sv. Angela Merici, dev. III. reda. (P. O. f.)
 22. Sv. Margarita Kortonska, spok. III. reda. P. O.

Mesca sušca.

5. Sv. Janez Jožef Križki, spozn. I. reda. P. O.
 6. Sv. Koleta, dev. II. reda. (P. O. f.) (P. O. k.)
 9. Sv. Katarina Bolonjska, dev. II. reda. (P. O. f.)
 9. Sv. Frančiška Rimska, vdova III. reda. (P. O. k.)
 11. Sv. Frančiška Rimska, vdova III. reda. (P. O. f.)
 11. Sv. Katarina Bolonjska, dev. II. reda. (P. O. k.)
 16. Zv. Peter Sjenski, spozn. III. reda. P. O.
 19. Sv. Ježef, ženin Marije Device. P. O.
 22. Sv. Benvenut Osimski, škof I. reda. P. O.
 25. Oznanjenje Marije Device. P. O. — V. O.
 29. Zv. Pavla Gambara, vdova III. reda. P. O.

I. vespis festi, seu a meridie diei antecedentis, usque ad solis occasum diei festi. Confessis absolutio generalis datur post absolutionem sacramentalem, quo in casu sufficit sola jam intentio dandae cum sacramentali etiam generalis absolutionis; sed non confessis semper detur sub formula quadam, v. g. Auctoritate mihi commissa impertior tibi absolutionem generalem (cum benedictione papali) in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

30. Zv. Angela Folinjska, vdova III. reda. (P. O. f.)
 Vse dni velikega tedna. V. O.
 Veliki četrtek. P. O.
 Veliko nedeljo. P. O. — V. O.

Mesca malega travna.

3. Sv. Benedikt Filadelfijski, spozn. I. reda. P. O.
 4. Sv. Izidor, škof, cerkv. učenik. P. O.
 7. Zv. Antonija Florenška, vdova II. reda. P. O.
 15. Zv. Lukezij, spozn. III. reda. (P. O. k.)
 16. Sv. Rafael, arhangelj, P. O. za vse tretjerednike, kateri ponové ta dan svoje obljube ter sv. zakramente prejmejo.
 23. Zv. Egidij Asiški, spozn. I. reda. P. O.
 24. Sv. Fidelis Sigmariški, muč. I. reda. (P. O. k.) (P. O. f.)
 28. Zv. Lukezij, spozn. III. reda. (P. O. f.)
 28. Sv. Pavel Kriški. (P. O. k.)
 III. nedeljo po velikej noči: Zavetništvo sv. Jožefa, ženina Marije Device. P. O.

Mesca velicega travna.

- Vnebohod Kristusov. P. O. — V. O.
 Binkoštno nedeljo. V. O.
 Nedeljo presv. Trojice. V. O.
 Praznik presv. Telesa. V. O. *
 13. Sv. Peter Regalat, spozn. I. reda. P. O.
 17. Sv. Paskal Bájlon, spozn. I. reda. P. O.
 18. Sv. Feliks Kantalicjski, spozn. I. reda. (P. O. f.) (P. O. k.)
 19. Sv. Ivo, spozn. III. reda. (P. O. f.)
 20. Sv. Bernardin Sjsenski, spozn. I. reda. P. O.
 22. Zv. Humilijana, vdova III. reda. (P. O. f.)
 23. Zv. Krispin, spozn. I. reda. (P. O. f.) (P. O. k.)
 25. Prenešenje trupla sv. Frančiška. P. O.

* Na praznik presv. Telesa in skozi celo osmine zamore vsak, kateri je pri sv. maši ali duhovnih molitvah, razne odpustke dobiti od več papežev podeljene.

28. Sv. Ferdinand, kralj, spozn. III. reda. (P. O. k.)
29. Zv. Janez Pradski, muč. I. reda. (P. O. f.)
29. Zv. Humilijana, vdova III. reda. (P. O. k.)
30. Sv. Ferdinand, kralj, spozn. III. reda. (P. O. f.)
30. Zv. Janez Pradski, muč. I. reda. (P. O. k.)
31. Zv. Gerard Vilamanjski, spozn. III. reda. (P. O. f.)
31. Sv. Angela Merici, devica III. reda. (P. O. k.)

Mesca rožnika.

- Praznik presv. Serca Jezusovega. *P. O.* — *V. O.*
2. Zv. Baptista Varani, dev. II. reda. *P. O.*
 12. Zv. Gvido Kortonski, spozn. I. reda. *P. O.*
 13. Sv. Anton Padovanski, spozn. I. reda. *P. O.*
 19. Zv. Mihelina, vdova III. reda. (*P. O. f.*) (*P. O. k.*)
 21. Spomin redovne petdesetletnice Pija IX. *P. O.* — *V. O.* s papeževim blagoslovom.
 27. Zv. Benvenut iz Gubija, spozn. I. reda. *P. O.*
 29. Sv. Peter in Pavelj, apost. *V. O.*

Mesca malega serpana.

2. Obiskovanje Marijino. *V. O.*
7. Zv. Lorenc Brunduški, spozn. I. reda. (*P. O. f.*) (*P. O. k.*)
8. Sv. Elizabeta, kraljica, vdova III. reda. *P. O.*
9. Sv. Nikolaj in tovarši, muč. I. reda. (*P. O. f.*)
9. Sv. Veronika Julijani, dev. II. reda. (*P. O. k.*)
11. Sv. Nikolaj in tovarši, muč. I. reda. (*P. O. k.*)
14. Sv. Bonaventura, škof I. reda. *P. O.*
15. Zv. Angelina Maršanska, vdova III. reda. *P. O.*
16. je bil sv. Frančišek svetnikom prištet. *P. O.*
24. Sv. Frančišek Solan, spozn. I. reda. *P. O.*
27. Zv. Kunigunda, devica II. reda. *P. O.*

Mesca velicega serpana.

2. Posvečenje cerkvice Marije Angeljske, imenovane Porcijunkula. *P. O.* *

* Od poldné poprejšnjega dneva do solnčnega zahoda tega dneva zamore, po vredno prejetih zakra-

4. Sv. Dominik, prijatelj sv. Frančiška Serafiškega.
— Odpustki rimskih štacijonov.
12. Sv. Klara Asiška, devica in prva opatica II. reda.
P. O. — *V. O.*
13. Zv. Peter Moljanski, spozn. I. reda. *P. O.*
14. Zv. Sanktes Urbinski, spozn. I. reda. *P. O.*
15. Vnebovzetje Marije Device. *P. O.* — *V. O.*
16. Sv. Rok, spozn. III. reda. *P. O.*
18. Zv. Klara Montefalška, dev. III. reda. *P. O.*
19. Sv. Ludovik, škof I. reda. *P. O.*
25. Sv. Ludovik, kralj, patron III. reda. *P. O.* — *V. O.*

Mesca kimoveca.

1. Zv. Izabela, sestra sv. Ludovika kralja, devica II. reda. *P. O.*
3. Zv. Janez in Peter, muč. I. reda. *P. O.*
4. Sv. Roza Viterbska, dev. III. reda. *P. O.*
8. Rojstvo Marije Device. *P. O.* — *V. O.*
9. Zv. Serafina Sforca, vdova II. reda. *P. O.*
11. Zv. Bernard Ofidski, spozn. I. reda. (*P. O. f.*)
(*P. O. k.*)
13. Sv. Veronika Julijani, dev. II. reda. (*P. O. f.*)
17. Praznik ran sv. Frančiška Seraf. *P. O.*
18. Sv. Jožef Kupertinski, spozn. I. reda. (*P. O. f.*)
(*P. O. k.*)
24. Sv. Pacifik od sv. Severina, spozn. I. reda. (*P. O. f.*)
25. Sv. Pacifik od sv. Severina, spozn. I. reda. (*P. O. k.*)
26. Zv. Lucija Kalatarejonska, dev. III. reda. *P. O.*
27. Sv. Elzearij, grof Arijanski, spozn. III. reda. (*P. O. f.*)

Mesca vinotoka.

1. Zv. Ludovika Savojska, vdova II. reda. *P. O.*
4. Praznik sv. Frančiška Serafiškega. *P. O.* — *V. O.*

mentih v kateri koli cerkvi, vsak za se samo enkrat popolni odpustek prejeti, za duše v vicah pa tolikokrat, kolikorkrat kako cerkev reda sv. Frančiška obišče in v njej za odpustek moli. — Semel pro vivis, toties quoties pro defunctis. S. R. C. 24. Decembris 1849.

6. Sv. Marija Frančiška, dev. III. reda. *P. O.*
8. Sv. Brigita, vdova III. reda. *P. O.*
12. Sv. Serafin Montegranarski, spozn. I. reda. (*P. O. f.*)
(*P. O. k.*)
13. Sv. Daniel in tovarši, muč. I. reda. *P. O.*
19. Sv. Peter Alkantarski, spozn. I. reda. *P. O.*
20. Sv. Elzearij, grof Arijanski, spozn. III. reda. (*P. O. k.*)
23. Sv. Janez Kapistran, spozn. I. reda. *P. O.*
26. Zv. Bonaventura iz Potence, spozn. I. reda. (*P. O. f.*)
(*P. O. k.*)
27. Sv. Ivo, spozn. III. reda. (*P. O. k.*)
30. Zv. Angelj iz Arija, spozn. I. reda. *P. O.*

Mesca listopada.

1. Vsi sveti. *V. O.*
12. Sv. Didak, spozn. I. reda. *P. O.*
14. Zv. Gabriel Fereti, spozn. I. reda. *P. O.*
16. Sv. Neža Asiška, dev. II. reda. *P. O.*
17. Zv. Salomea, knježinja, dev. II. reda. *P. O.*
19. Sv. Elizabeta, patrona III. reda, *P. O. — V. O.*
21. Darovanje Marije Device. *V. O.*
25. Sv. Katarina, devica in mučenica. *V. O.*
26. Sv. Leonard Portomavriški, spozn. I. reda. *P. O.*
27. Zv. Delfina, devica III. reda. (*P. O. f.*)
28. Sv. Jakob iz Marke, spozn. I. reda. *P. O.*
29. Vsi svetniki iz treh redov sv. Frančiška. *P. O.*

Mesca grudna.

1. Sv. Jozafat, škof in muč. *P. O.*
2. Spomin umerlih bratov in sester treh redov sv. Frančiška. *P. O.*
5. Zv. Elizabeta Dobra, devica III. reda. *P. O.*
8. Prečisto spočetje Marije Device, patrone 3 redov sv. Frančiška *P. O. — V. O.*
9. Zv. Johana Senjska, dev. III. reda. *P. O.*
12. Najdenje trupla sv. Frančiška Seraf. *P. O.*
14. Zv. Delfina, devica III. reda. (*P. O. k.*)
25. Rojstvo Jezusa Kristusa. *P. O. — V. O.*

Vse na večjo čast Božjo!

KNJIILNICA

000000488076

f.)

..)

..)

